



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO  
**GJYKATA KUSHTETUESE**  
**УСТАВНИ СУД**  
**CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 21 prill 2020  
Nr. Ref.:RK 1551/20

## **AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI**

në

**rastin nr. KI231/19**

Parashtrues

**Agjencia Kosovare e Privatizimit e cila përfaqëson NSH “Kosova-Export”**

**Kërkesë për vlerësim të kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit e Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-15-0212-A0001, të 22 gushtit 2019**

### **GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS**

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare  
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar  
Bekim Sejdiu, gjyqtar  
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, gjyqtare  
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare  
Safet Hoxha, gjyqtar  
Radomir Laban, gjyqtar  
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe  
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

#### **Parashtruesi i kërkesës**

1. Kërkesa është dorëzuar nga Agjencia Kosovare e Privatizimit (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës) që përfaqëson NSH “Kosova-Export”. Parashtruesin e kërkesës e përfaqëson Vjollca Haliti, juriste e Agjencisë Kosovare të Privatizimit.

## **Vendimi i kontestuar**

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin e Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-15-0212-A0001 (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit të DHPGJS-së), të 22 gushtit 2019.

## **Objekti i çështjes**

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar të Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, me të cilin parashtruesi i kërkesës pretendon se i janë shkëlur të drejtat dhe liritë e garantuara me nenin 3, paragrafi 1 [Barazia para Ligjit], nenin 7 [Vlerat], nenin 24, paragrafi 1 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 54, paragrafi 1 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave], nenin 102, paragrafi 3 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).
4. Përveç kësaj, parashtruesi kërkon gjithashtu vendosjen e masës së përkohshme të sigurisë mbi pronën në fjalë, më konkretisht mbi parcelat kadastrale nr. 1740 në sipërfaqe prej 0.24,41 ha, p.k. 1741 në sipërfaqe prej 0.78,03 ha, p.k. 1742 në sipërfaqe prej 0.78,03 ha, p.k. 1743 në sipërfaqe prej 2.88,29 ha, p.k. 1744 në sipërfaqe prej 0.32,72 ha, p.k. 1745 në sipërfaqe prej 0.80,68 ha, p.k. 1899 në sipërfaqe prej 3.56,71 ha, me sipërfaqe të përgjithshme prej 9.76,27 ha.
5. Me këtë, sipas pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, *“ndalohet çdo tjetërsim i pronës, shpërndarja e paluajtshmërisë ose ngarkimi, me të cilën do të hiqej mundësia të shkaktohej dëm i pariparueshëm”*.

## **Baza juridike**

6. Kërkesa bazohet në nenet 21.4 dhe 113.7 të Kushtetutës, nenet 22 [Procedimi i kërkesës], 27 [Masat e përkohshme] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullat 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] dhe 56 [Kërkesa për masë të përkohshme] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

## **Procedura në Gjykatën Kushtetuese**

7. Më 18 dhjetor 2019, parashtruesi parashtrroi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
8. Më 20 dhjetor 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Remzije Istrefi-Peci gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Bekim Sejdiu dhe Selvete Gërxhaliu-Krasniqi.

9. Më 20 janar 2020, Gjykata e njoftoi përfaqësuesen ligjore të parashtrueses për regjistrimin e kërkesës dhe dërgoi një kopje të kërkesës në Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së.
10. Më 26 shkurt 2020, Kolegji shqyrtues pasi shqyrtoi raportin e gjyqtarës raportuese, njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

### **Përmbledhja e fakteve**

11. Më 11 gusht 2014, Agjencia Kosovare e Privatizimit (në tekstin e mëtejme: AKP), shpalli tenderin për privatizimin e pronës së NSH “Kosova-Export”.
12. Më 9 dhjetor 2014, Z. Rr. H., parashtrroi padi në Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: DHPGJS), për vërtetimin e të drejtave pronësore në lidhje me ngastrën kadastrale nr. 1740, plani 31, fleta 50, sipas kulturës kullosë e klasës së 3-të, në sipërfaqe prej 0.24,41 ha, me ngastrën kadastrale nr. 1741, plani 31, fleta 50, me kulturë tokë e punueshme e klasës së 7-të, në sipërfaqe prej 0.65,63 ha, ngastrën kadastrale nr. 1742, plani 31, fleta 50, tokë e punueshme e klasit të 5-të, në sipërfaqe prej 0.78,03 ha dhe ngastër kadastrale nr. 1743, plani 31, fleta 50, me kulturë kullosë e klasës së 3-të, në sipërfaqe prej 2.88,29 ha, e gjithë kjo në vendin e quajtur “Veternik” në sipërfaqen e përgjithshme prej 9.76,27 ha, të patundshmërisë së kontestuar. Në padi, Z. Rr. H. kërkoi, që kjo e drejtë t’i njëjhej *“sepse konsideron se gabimisht kjo pronë është regjistruar në emrin e të paditurës”*.
13. Padiësja Z.Rr.H., përveç padisë për përcaktimin e të drejtave pronësore, parashtrroi edhe kërkesë për vendosjen e masës së përkohshme - pezullimin e tenderit, i cili ishte shpallur nga AKP-ja më 11 gusht 2014.
14. Më 29 dhjetor 2014, AKP-ja (e paditura) ka parashtruar mbrojtje në padi, duke pohuar *“se e kundërshton në tërësi padinë dhe pretendimet në padi të padiësës si të pabazuara në ligj. Sipas të paditurës, padiësja padinë e ka parashtruar në kundërshtim me parimin “Legitimacio ad causam” pasi që të njëjtës i mungon legjitimacioni aktiv për procedim të çështjes gjyqësore dhe padiësja nuk e ka theksuar bazën juridike në të cilën mbështetet kërkesëpadija; Sipas AKP-së, “të drejtën e pronësisë në parcelat kontestuese e ka fituar mbi bazën e parashkrimit fitues, sepse është mbajtëse me mirëbesim dhe të ligjshëm, dhe se nga padia e parashtruar rezulton se është parashkruar afati i të drejtës për padiësen për të kërkuar kthimin e sendit, pasi që padiësja nuk është interesuar për pronën që nga vitit 1965 e deri në parashtrimin e padis në vitin 2014, dhe propozon të hidhet poshtë padia si e papranueshme ose ta refuzohet si e pabazuar”*.
15. Gjykata vëren nga shkresat e lëndës, se Kolegji i Specializuar i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së) dhe Kolegji i Apelit i DHPGJS-së zhvilluan dy procedura gjyqësore të ndara. Procedura e parë gjyqësore ishte mbajtur sipas kërkesës për vendosjen e masës së përkohshme, ndërsa procedura e dytë gjyqësore u zhvillua sipas kërkesëpadiisë kryesore për kthimin e të drejtave pronësore.

### ***Procedura gjyqësore sipas kërkesës për vendosjen e masës së përkohshme***

16. Më 3 shkurt 2015, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së nxori Aktvendimin C-II-14-0140-C0001, me të cilin aprovoi kërkesën e Z.Rr.H., për lëshimin e urdhrit paraprak gjyqësor, me të cilin e ndaloi AKP-në të ndërmarrë ndonjë veprim juridik në lidhje me privatizimin e ngastrave kadastrale të regjistruara aktualisht si pronë e NSH “Kosova Export“, në sipërfaqen e përgjithshme prej 9.76,27 ha.
17. Në arsyetimin e aktvendimit për vendosjen e masës së përkohshme, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së deklaroi: *“Dhoma e Posaçme konsideron se mundësia e dëmtimit, humbjes ose dëmit mund të ndodhë në këtë rast. Në rast se rezultati përfundimtar i padisë kryesore është se paditësi ka të drejtë me kërkesën/padinë e saj, atëherë ajo nuk mund të kompensohet arsyeshëm me çmim të arsyeshëm, pasi që kemi të bëjmë me pasuri të paluajtshme dhe se dëmet materiale do të ishin të mëdha. Veç kësaj, kompensimi financiar nuk do të ishte i arsyeshëm pasi që çmimi mund të mos jetë ai i tregut, por edhe sikur të jetë, pagesa do të mund të vonohej pa arsye. Pronarët do të mohoheshin që të disponojnë me tokën dhe të ardhurat e saj”.*
18. Më 18 shkurt 2015, e paditura (AKP) parashtrori ankesë pranë Kolegjit Apelit të DHPGJS-së kundër Aktvendimit C-II.-14-0140-C0001 të 3 shkurtit 2015, për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale.
19. Në ankesën e saj, AKP-ja deklaroi se *“konsideron se nuk ka pasur legjitimitet aktiv për parashtrimin e padisë nga paditësja, sepse nuk është dëshmuar se paditësja është trashëgimtare ligjore e paraardhësit të saj. Sipas AKP-së me asnjë provë materiale paditësja nuk ka dëshmuar kërkesën e saj për ta lëshuar një masë të përkohshme. Se paditësja nuk është interesuar asnjëherë për pronën e saj që nga viti 1965”.*
20. Më 26 mars 2015, Kolegji i Apelit i DHPGJS-së nxori Aktvendimin AC-I.-15-0041-A0001, me të cilin e refuzoi ankesën e AKP-së si të pabazuar. Në arsyetimin e Aktvendimit të Kolegjit të Apelit të AKP-së, thuhet: *“Me vlerësimin e Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së që duhet të vendoset masa e përkohshme është pajtuar edhe Kolegji i Apelit, edhe për faktin se pala paditëse ka ofruar dëshmi të shumta që provojnë probabilitet të lartë të ekzistimit të të drejtës së, pretenduar, si: Lista poseduese nga viti 1957 dhe 1960, Vendimin e Këshillit Popullor të vitit 1961 me të cilin i është marrë prona paditëses, me arsyetimin se ajo nuk mund ta punojë këtë tokë, sepse nuk ka fuqi të mjaftueshme punëtore, Vendimi i Komisionit për Shqyrtimin e Raporteve Pronësore, i datës 21 korrik 1965, me të cilin i është kthyer paditëses prona e marrë, ndërsa e paditura me asnjë dëshmi nuk e ka provuar të kundërtën, andaj konform nenit 55.1 të Shtojcës 519 LDHPGJS-së, Kolegji i Apelit konsideron se një masë e tillë e përkohshme është e domosdoshme, deri në zgjidhjen e padisë në meritat e saj”.*

## ***Procedura gjyqësore sipas padisë për vërtetimin e të drejtave pronësore***

21. Më 1 shtator 2015, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së lëshoi Urdhrin C-II-14-0140-C0001, duke theksuar se **i** Kolegji i Specializuar njofton palët se është duke shqyrtuar mundësinë e nxjerrjes së një urdhri për heqjen dorë nga mbledhja e provave të mëtejshme; **ii** Ftohen palët që nëse kanë, të paraqesin parashtrësia dhe argumente mbi këtë fazë të procedurës, brenda 7 (shtatë) ditësh nga marrja e këtij njoftimi; **iii** Parashtrësit dhe gjithë dokumentet bashkëngjitur duhet të dorëzohen, një kopje për lëndën paditëse të Gjykatës, dhe një kopje për t'ia dorëzuar palës kundërshtarë”.
22. Më 11 shtator 2015, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së, lëshoi një urdhër të ri C-II-14-0140-C0001, me të cilin njofton palët se “pasi përcakton që në procedurën, nuk ka çështje në kontest për t'u sqaruar më tej për sa i përket fakteve materiale të nevojshme për të vendosur në lëndën ose çështjen në fjalë, Paneli i Specializuar II vendos të çlirojë procedurën nga mbledhja e provave të mëtejshme”.
23. Më 14 shtator 2015, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së nxori Aktgjykimin C-II-14-0140-C0001, me të cilin aprovoi padinë për njohjen e të drejtave pronësore të Z.Rr.H., mbi ngastrat për të cilat ajo kishte pretenduar në kërkesëpadi, në sipërfaqen e përgjithshme prej 9.76,27 ha.
24. Me të njëjtin aktgjykim, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së e obligoi AKP-në që t'ia transferojë paditëses pronësinë e plotë të pronës së përshkruar në pikën I të dispozitivit, si dhe t'i sigurojë asaj të gjitha dokumentet e nevojshme për të mundësuar regjistrimin e tokës në emër të saj në zyrat kadastrale.
25. Në arsyetimin e Aktgjykimit C-II-14-0140-C0001 të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së thuhet:

*“Gjyqtari raportues i Panelit të Specializuar II ka lëshuar një urdhër siç parashikohet nga neni 34. paragrafi 4, duke i njoftuar palët për mundësinë eventuale të lëshimit nga Gjykata të një urdhri për përjashtimin e mbledhjes së provave të mëtejshme. Në lidhje me këtë hap procedural, asnjëra nga palët dorëzoi parashtrësia ose argumente brenda afatit të caktuar, asnjëra nga palët kërkoi për seancë me gojë, as për mbledhje provash të mëtejshme ...”.*

*Sa i përket çështjes së ekzistencës së legjitimitetit aktiv për paraqitjen e padisë nga paditësja, në të gjitha certifikatat e fletëve poseduese, të lëshuara nga Zyrat Kadastrale më 8 prill 1957, 25. prill 1957, 18 nëntor 1961 dhe 26 qershor 1969, ngastrat e kontestuara janë të regjistruara në emrin e paditëses Z.Rr.H., si pasojë, duket lehtësisht e kuptueshme se ajo e ka legjitimitetin aktiv të plotë, për të vepruar për drejtat e saj lidhur me ngastrat e kontestuara të tokës.*

*Personi R. A. P., paraardhësi i paditëses Z.Rr.H., ishte pronar i ngastrave kadastrale si në vijim: 9/31, 9/32, 9/33, 9/34, 9/35, 9/36 dhe 9/80, Zona Kadastrale Prishtinë, me një sipërfaqe të përgjithshme prej 9.76,27 ha.*

*Paditësja Z.Rr.H., si trashëgimtare ekskluzive e babait të saj të ndjerë, ka trashëguar pronat dhe ngastrat e tokës janë regjistruar në emrin e saj, dhe ajo filloi të paguaj taksa mbi këtë pronë.*

*Të gjitha dokumentet e paraqitura në gjykatë nga paditësi janë kopje të certifikuara te noteri të dokumenteve origjinale që gjinden në arkivat përkatëse të Komunës së Prishtinës”.*

26. Më 8 tetor 2015, AKP-ja parashtroi ankesë në Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së kundër Aktgjykimit C-II-14-0140-C0001 të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së. Në ankesën e saj, AKP theksoi, ndër të tjera “*se gjykata e shkallës së parë ka bërë shkelje të ligjit dhe dispozitave ligjore për faktin se fare nuk ka mbajtur seancë dëgjimore, se dispozitivi i aktgjykimit është kontradiktor me vetveten dhe me arsyetimin e aktgjykimit dhe se nuk përmban fare arsye për faktet vendimtare-aktgjykimi nuk përmban fare arsyetim lidhur me posedimin, se si në fakt paditësja a i posedon pronat kontestuese, a është mbajtëse me mirëbesim dhe sa kohë i posedon pronat kontestuese”.*
27. Më 22 gusht 2019, Kolegji i Apelit i DHPGJS-së nxori Aktgjykimin AC-I-15-0212-A0001, me të cilin refuzoi ankesën e AKP-së si të pabazuar. Në arsyetimin e Gjykatës së Apelit theksohet:

*“Sa i përket pretendimit ankimor të AKP-së se gjykata e shkallës së parë ka bërë shkelje të ligjit dhe dispozitave ligjore për faktin se fare nuk ka mbajtur seancë dëgjimore, Kolegji i Apelit mendon se Kolegji i Specializuar në rastin konkret ka vepruar konform Shtojcës së Ligjit të Dhomës së Posaçme, gjegjësisht nenit 34, paragrafit 3 dhe 4. Me urdhrin e datës 01 shtator 2015 Kolegji i Specializuar i kishte njoftuar palët në procedurë se është duke shqyrtuar mundësinë e nxjerrjes së një urdhri për heqje dorë nga mbledhja e provave të mëtutjeshme dhe ka ftuar palët nëse kanë, të paraqesin parashtrësia dhe argumente mbi këtë fazë të procedurës brenda 7 ditëve nga marrja e këtij njoftimi. Asnjëra palë nuk kishte dërguar ndonjë provë, por as që e kishin kundërshtuar një mundësi të tillë, andaj as ky pretendim ankimor i AKP-së nuk është i mbështetur.*

*Nga provat e administruara nga Kolegji i Specializuar dhe të cilat janë në shkresat e lëndës, konfirmohet se këto prona kontestuese, asnjëherë që nga viti 1957 nuk kanë qenë në emër të NSH-së, por në emër të paraardhësit të paditëses dhe në emër të paditëses.*

*Me ankesë AKP nuk ka ofruar asnjë provë shtesë që do të mund ta ndryshonte gjendjen faktike të vërtetuar nga Kolegji i Specializuar me aktgjykimin e ankimuar. Ajo gjithë arsyen e kundërshtimit e ka fokusuar në mosmbajtjen e seancës dëgjimore, pa dhënë asnjë argument që do të mund të rrëzonte provat e ofruara nga paditësja. Edhe pa mbajtje të seancës dëgjimore, AKP-së i është dhënë mundësia që të ofrojë dëshmi dhe argumente shtesë që do të ishin në favor të saj, sepse ishte paralajmëruar se nuk do të mbahet seancë gjyqësore konform ligjit, gjegjësisht nenit 34 të Shtojcës së Ligjit të Dhomës së Posaçme. Të vetmen provë, e që ishte edhe në dosje para Kolegjit të Specializuar, AKP ka përmend certifikatën e*

*pronësisë e cila është në emër të NSH-së, por nuk dëshmoi se në çfarë baze kjo pronë kishte kaluar në emër të NSH-së, kur të gjitha provat dëshmojnë se kjo pronë gjithnjë ishte në emër të paditëses”.*

### **Pretendimet e parashtruesit të kërkesës**

28. Parashtruesi i kërkesës pretendoi se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së dhe Kolegji i Apelit i DHPGJS-së, me aktgjykimet e tyre, i kanë shkelur atij të drejtat dhe liritë e garantuara me nenin 3, paragrafi 1 [Barazia para Ligjit], nenin 7 [Vlerat], nenin 24 paragrafi 1 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [ E Drejta për një Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 54, paragrafi 1 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave], nenin 102. 3 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor], të Kushtetutës dhe nenit 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
29. Më konkretisht, për sa i përket shkeljes së nenit 3, paragrafi 1 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës thekson *“Shkelje të kushtetutshmërisë dhe ligjshmërisë të përcaktuar me nenin 3, paragrafi 1, për shkak të shkeljes së parimit fundamental të respektimit të plotë të sundimit të ligjit. Gjithashtu kemi të bëjmë me shkelje të respektimit të lirive dhe të drejtave themelore të njeriut, të cilat drejta janë cenuar nga organi gjyqësor, që sipas Kushtetutës së Kosovës është gardiani i fundit dhe i vetmi i mbrojtjes së të drejtave të qytetarit dhe vendosjes së ligjshmërisë”.*
30. Në vijim, sa i përket shkeljes së nenit 24, paragrafi 1 dhe nenit 31 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës thekson: *“Dhoma e Posaçme (shkalla e parë dhe e dytë) ka bërë shkelje të dispozitave ligjore të nenit 4.7.1 e Ligjit për Dhomën si dhe të nenit 6 “E drejta për një proces të rregullt” të Konventës për mbrojtjen e të drejtave të Njeriut dhe Lirive. Kjo për faktin se, gjykata ka manifestuar njëanshmëri duke e përshpejtuar përfundimin e procedurës kur kanë vendosur pa përfunduar procedura me shkrim dhe pa mbajtjen e seancës dëgjimore. Sipas nenit 40 al.1 par.1.3, procedura me shkrim përfundon me dorëzimin e kundërpërgjigjes, ndërsa në rastin konkret gjykata ka vendosur vetëm me padi dhe përgjigje në padi”.*
31. Parashtruesi i kërkesës më tutje thekson se *“Gjykata ka vazhduar me procedim të çështjes në kundërshtim me nenin 47 “Procedurat gjatë seancës” al. 3, 4, 5, 6, 7. Nuk është caktuar fare seancë, por është vendosur vetëm me një veprim procedural për dallim nga rastet tjera duke mos i administrimin (leximin dhe vlerësimin e tyre) ashtu siç e përcakton ligji. Gjithashtu, veprimi i tillë është në kundërshtim edhe me vet praktikën e gjykatës, sepse në rastet kur kemi të bëjmë me padi për vërtetim pronësie, e posaçërisht si në rastin konkret (sipërfaqe prej 9.76.27ha), gjykata me konkretisht Dhoma e Posaçme e ka krijuar një praktikë gjyqësore si vijon: Sipas Shtojcës së Ligjit për AKP, më konkretisht neni 10, përcakton pezullimin e të gjitha veprimeve qoftë administrative apo gjyqësore”.*
32. Parashtruesi gjithashtu deklaroi se *“Dhoma ka vazhduar me shqyrtimin e rastit e cila është në kundërshtim me praktikën gjyqësore edhe të Gjykatës Kushtetuese (ref. Aktgjykimi në rastin nr. KG 142/16). Tutje, Gjykata mos mbajtjen e seancës gjyqësore e arsyeve me bindje se, e paditura është ajo e*

*cila është dashur të kërkoj që të mbahet seancë gjyqësore"! Ky qëndrim i gjykatave nuk gjen mbështetje dhe nuk përkon me asnjë dispozitë ligjore të Ligjit për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës dhe të Ligjit Për Procedurën Kontestimore".*

33. Në lidhje me shkeljen e nenit 54, paragrafi 1 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës pretendon se *"çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes gjyqësore në rast të shkeljes ose mohimit të ndonjë të drejte të garantuar me këtë Kushtetutë ose me ligj, si dhe të drejtën në mjete efektive ligjore nëse konstatohet se një e drejtë e tillë është shkelur"*.
34. Në lidhje me këtë, parashtruesi pretendon se mohimi i së drejtës për mbrojtje juridike ka çuar në shkelje të nenit 102.3 të Kushtetutës, me anë të të cilit përcaktohet që gjykatat duhet të gjykojnë në bazë të Kushtetutës dhe Ligjit. Sipas parashtruesit *"a) Paditëses i është kthyer e drejta e pronësisë mbi tokën, pa mbështetje në bazë ligjore, për kthimin e paluajtshmërisë. Në Kosovë ende nuk ekziston Ligji për kthimin e pronave. b) Shkelja tjetër ligjore ka të bëjë me faktin se, gjykata ka nxjerrë vendim pa mbajtur fare shqyrtim gjyqësor (në kundërshtim me nenin 53 të Ligjit për Dhomën), që paraqet shkelje thelbësore, e në kundërshtim me nenin 182.2, i), të LPK-së, që shihet nga vendimi i Kolegjit të Specializuar, C-II-14-0140-C-0001, i datës 03. 02. 2015. c) Vendimi i Kolegjit të Apelit, AC-I-15-0212-A0001 i datës 22 gusht 2019, është në shkelje flagrante të ligjit të aplikueshëm të LPK-së neni 277, aJ, si dhe ligjit për ndryshimin dhe plotësimin e ligjit nr. 03/L-006, për procedurën kontestimore, nr. 04/L-118, sepse paditësja ka ndërruar jetë me 23. 9.2015, (certifikata e vdekjes, e datës 27.8.2015), ndërsa gjykata ka vendosur me aktgjykim me 22. 8. 2019, si organ i shkallës së dytë në mungesë të legjitimitetin aktiv të palës"*.
35. Parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje te nenit 6, duke deklaruar se Kolegji i Apelit i DHPGJS-së, *"është informuar kronologjikisht për të gjitha shkeljet procedurale dhe ligjore nga ana e Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së, ndër të tjera edhe për shkeljet kushtetuese. Mirëpo, nga vendimi i Gjykatës së Apelit shihet qartë se, të gjitha pretendimet ankimore nuk janë shqyrtuar/vërtetuar dhe janë neglizhuar"*.
36. Në fund, parashtruesi i kërkesës i përfundon pretendimet e tij me një deklaratë *"Kolegji i Ankesave i DHPGJS-së me Aktgjykimin nr. AC-I-15-021- A00012, ka vendosur në shkelje të nenit 7, paragrafi 1 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, me të cilin përcaktohet se gjykatat gjykojnë vlerat e shoqërisë duke i respektuar parimin e barazisë, pa cenuar të drejtat dhe liritë e njeriut dhe sundimit të ligjit"*.
37. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu kërkoi nga Gjykata të vendosë masë të përkohshme, e cila do të parandalonte tjetërsimin, shpërndarjen ose ngarkimin e pronës në fjalë, për të parandaluar dëmet që mund të ndodhin gjatë procedurës në Gjykatë.
38. Parashtruesi kërkon nga Gjykata të nxjerrë një aktgjykim, me të cilin do ta deklarojë kërkesën të pranueshme dhe ta anulojë Aktgjykimin AC-I-15-0212-A0001 e 22 gushtit 2019, të nxjerrë nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së, dhe



Aktgjykimin C-II-14-0140- C0001, të 14 shtatorit 2015, të nxjerrë nga Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së, ose përndryshe ta kthejë rastin për rigjykim.

### **Pranueshmëria e kërkesës**

39. Gjykata së pari vlerëson nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.
40. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

*“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.*

*(...)*

*7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*

41. Gjykata konsideron se në pajtim me nenin 21.4 të Kushtetutës, i cili parasheh që *“Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme”*, parashtuesi i kërkesës ka të drejtë të paraqesë ankesë kushtetuese, duke iu referuar të drejtave të zbatueshme për individët, si dhe për personat juridikë (shih: *mutatis mutandis*, aktvendimi i 27 janarit 2010, kërkesa KI41/09, *Universiteti AAB-RIINVEST SH.P.K., Prishtinë kundër Republikës së Kosovës*).
42. Për më tepër, Gjykata gjithashtu i referohet edhe kriterëve të pranueshmërisë, siç përcaktohet në Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa Individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

#### Neni 47 [Kërkesa Individuale]

*“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.*

*2. Individ mund të ngrejë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*

Neni 48  
[Saktësimi i kërkesës]

*“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.*

Neni 49  
[Afatet]

*“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”*

43. Sa i përket përmbushjes së këtyre kushteve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës e ka dorëzuar kërkesën në cilësi të palës së autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin AC-I-15-0212-A0001 e Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, të 22 gushtit 2019, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka sqaruar të drejtat dhe liritë që pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
44. Përveç kësaj, Gjykata i referohet rregullit 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës, i cili përcakton:

*“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*
45. Në rastin konkret, Gjykata vëren se çështja thelbësore në kërkesën e parashtruesit ka të bëjë me përcaktimin e të drejtave pronësore mbi pronën e paluajtshme, me këtë rast gjykatat e rregullta iniciuan dy procedura gjyqësore, njëra prej të cilave sipas kërkesës për masë të përkohshme dhe tjetra me rastin e zgjidhjes së të drejtave pronësore mbi pronën në fjalë.
46. Prandaj, duke marrë parasysh rezultatin e dy procedurave gjyqësore, Gjykata vëren se procedura gjyqësore në lidhje me masën e përkohshme ka mbetur pa objekt në rrethanat e tanishme, me arsyetimin se çështja kryesore në këtë padi ishte zgjidhur me Aktgjykimin e Kolegjit të Apelit dhe për këtë arsye pushuan së ekzistuari të gjitha pasojat juridike të përcaktuara nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së me Aktvendimin AC-I.-15-0041-A00010. Për këto arsye, Gjykata nuk do të merret me këtë pjesë të procedurës gjyqësore.
47. Në lidhje me procedurën gjyqësore të zhvilluar sipas padisë për përcaktimin e të drejtave pronësore mbi pronën në fjalë, Gjykata, përveç faktit se parashtruesi i kërkesës përmendi shkelje të disa neneve të Kushtetutës dhe të KEDNJ-së në kërkesën e tij, është e mendimit se si shkelje parësore, parashtruesi i kërkesës thekson nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, të cilat ai i vë në lidhje me aplikimin e gabuar të dispozitave të caktuara të ligjit, si dhe mosmbajtjes së seancës dëgjimore në të cilën ishte zgjidhur çështja e pronës në fjalë. Sipas parashtruesit të kërkesës, një qëndrim

i tillë i gjykatave të rregullta ishte i njëanshëm dhe i ndryshëm nga praktika gjyqësore (nenet 3 dhe 24 të Kushtetutës) sepse ai nuk pati mbrojtje efektive juridike dhe gjyqësore (nenet 54 dhe 102 të Kushtetutës).

48. Në lidhje me këtë, Gjykata konsideron se një pjesë e këtyre pretendimeve parashtruesi i kërkesës i ngre në nivelin e ligjshmërisë në lidhje me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, ndërsa pjesën tjetër të pretendimeve ai i ngre dhe ndërton në nivel të kushtetutshmërisë në lidhje me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së.
49. Prandaj, pikërisht për shkak të këtyre konstatimeve, Gjykata e sheh të nevojshme të ndajë pretendimet e parashtruesit të kërkesës në i) pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës në nivel të ligjshmërisë në lidhje me shkeljet kushtetuese; dhe ii) pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës në nivel të kushtetutshmërisë në lidhje me shkeljet kushtetuese.

***i) pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës në nivelin e ligjshmërisë në lidhje me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së***

50. Sipas mendimit të Gjykatës, pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës në nivelin e ligjshmërisë me qëllim të ndërtimit të shkeljeve të pretenduara, janë pretendime që ai i lidh me faktin se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së dhe Kolegji i Apelit i DHPGJS-së kanë shkelur dispozitat ligjore të nenit 4.7.1 të Ligjit nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme (në tekstin e mëtejshëm: Ligji), se ata kanë aplikuar gabimisht nenin 40.1.3 të Ligjit, dhe gabimisht kanë vërtetuar gjendjen faktike në lidhje me pronësinë e pronës në fjalë, që është kthyer e drejta e pronësisë pa mbështetje në bazë ligjore, për kthimin e paluajtshmërisë pasi që në Kosovë ende nuk ekziston Ligji për kthimin e pronave, që procedura ka vazhduar edhe pse paditësja nuk ka pasur legjitimitet aktiv, gjë që ka përshpejtuar përfundimin e procedurës në lidhje me pronën në fjalë.
51. Në mbështetje të shkeljeve të lartpërmendura, parashtruesi i kërkesës shton se, në procedurën e apelit në Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së, ai në mënyrë kronologjike tregoi të gjitha lëshimet e Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së, por që Kolegji i Apelit i DHPGJS-së nuk iu përgjigj asnjërit prej këtyre pretendimeve. E gjithë kjo, sipas parashtruesit të kërkesës, çoi në shkelje të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së.
52. Më konkretisht, në lidhje me kategorinë e parë të pretendimeve, përkatësisht pretendimet në lidhje me vërtetimin e gjendjes faktike dhe zbatimin e së drejtës materiale, Gjykata rikujton se gjithmonë ka theksuar se këto pretendime nuk janë në juridiksionin e Gjykatës dhe, prandaj, në parim, nuk mund të shqyrtohen nga Gjykata. (Shih, në lidhje me këtë, ndër të tjera, rastet e Gjykatës KI56/17, parashtruese *Lumturije Murtezaj*, Aktvendim për papranueshmëri i 18 dhjetorit 2017, paragrafi 35, KI154/17 dhe 05/18 parashtrues të kërkesës *Basri Deva, Afërdita Deva* dhe *Shoqëria me përgjegjësi të kufizuar "Barbas"* Aktvendim për papranueshmëri, i 12 gushtit 2019, paragrafi 60, KI192/18, parashtrues *Kompania Kosovare për Distribuim dhe Furnizim me Energji, KEDS sh.a.*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 gushtit 2019, paragrafi 49).

53. Gjykata përmes praktikës së saj gjyqësore ka përsëritur vazhdimisht se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet e faktit ose të ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta (ligjshmëria), përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria). Ajo vetë nuk mund të vlerësojë ligjin që ka bërë që një gjykatë e rregullt të miratojë një vendim në vend të një vendimi tjetër. Nëse do të ishte ndryshe, Gjykata do të vepronte si gjykatë e “shkallës së katërt”, që do të rezultonte në tejkalimin e kufijve të vendosur në juridiksionin e saj. Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta t’i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale. (Shih rastin e GJEDNJ-së, *García Ruiz kundër Spanjës*, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28; shih, gjithashtu ndër të tjera, rastet e Gjykatës: KI70/11, parashtrues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011, KI154/17 dhe 05/18 parashtrues të kërkesës *Basri Deva, Afërdita Deva dhe Shoqëria me përgjegjësi të kufizuar “Barbas”* Aktvendim për papranueshmëri, i 12 gushtit 2019, paragrafi 61, KI192/18, parashtrues *Kompania Kosovare për Distribuim dhe Furnizim me Energji, KEDS sh.a.*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 gushtit 2019, paragrafi 50).
54. Është detyrë e Gjykatës që të shqyrtojë procedurën në tërësi, që në rastin konkret përfshin edhe aktvendimin e gjykatave të apelit (shih, ndër të tjera, Aktgjykimin e GJEDNJ-së në rastin *Helmerts kundër Suedisë* të 29 tetorit 1991, Seria A, nr. 212, faqja 15, paragrafi 31). Më tutje, nuk bie në kompetencën e GJEDNJ-së që në vend të vlerësimit vetanak të fakteve të merr përsipër interpretimin e gjykatës vendore, përderisa është rregull i përgjithshëm që gjykata vendore t’i vlerësojë dëshmitë të cilat i paraqiten asaj. Është detyrë e Gjykatës të konstatojë nëse procedura në tërësi ka qenë e drejtë, përfshirë edhe mënyrën e paraqitjes së dëshmive (Shih, ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, parashtrues nr. 79/1991/331-404, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, paragrafi 34).
55. Duke iu kthyer rastit konkret dhe kategorisë së parë të pretendimeve ankimore, Gjykata vëren se për parashtruesin e kërkesës ishte kontestues aplikimi i nenit 4.7.1 të Ligjit nga Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së dhe Kolegji i Apelit i DHPGJS-së. Gjykata rikujton nenin 4.7.1 të Ligjit:

*“Neni 4 Juridiksioni*

*1. Dhoma e Posaçme ka kompetencë ekskluzive mbi gjitha rastet dhe procedurat në lidhje me fushat në vijim*

*[...]*

*7.1 përmbajtja e asaj kërkesë, lënde, procedure apo rasti është brenda kompetencës ekskluzive të Dhomës së Posaçme, siç përcaktohet me paragrafin 1 të këtij neni; ose”*

56. Në bazë të një shikimi të nenit 4 të Ligjit, Gjykata vëren se ai rregullon çështjen e kompetencës së Dhomës së Posaçme për t’u marrë me kërkesat në fjalë. Në pajtim me Ligjin, Kolegji i Specializuar dhe Kolegji i Apelit përbëjnë një pjesë integrale të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, të cilat si të tilla gjykojnë në dy instanca gjyqësore. Prandaj, Gjykata nuk e konteston çështjen e

juridiksionit të Dhomës së Specializuar të DHPGJS-së, as të Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, për t'u marrë me këtë kërkesë. Për më tepër, Gjykata nuk konstatoi në kërkesë që në ndonjë fazë të procedurës, parashtruesi i kërkesës kishte kontestuar ose vënë në dyshim në ndonjë mënyrë juridiksionin e tyre, që vetvetiu çon në përfundimin se pretendimet për shkelje të nenit 4.7.1 të Ligjit, të cilin parashtruesi e sjell në lidhje me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së janë të pabazuara.

57. Gjykata më tej vëren se parashtruesi i kërkesës konsideron se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së dhe Kolegji i Apelit të DHPGJS-së kanë zbatuar gabimisht nenin 40, paragrafi 1 pika 1.3 të Ligjit. Në mbështetje të kësaj, ai përmendi se *“procedura me shkrim përfundon me dorëzimin e kundërpërgjigjes, ndërsa në rastin konkret, gjykata ka vendosur vetëm me padi dhe përgjigje në padi”*.
58. Gjykata rikujton se neni 40, paragrafi 1 pika 3 i Ligjit, thekson:

*Neni 40 Kundërshtimet ndaj dëshmitarëve dhe ekspertëve*

1. *“Cilado palë mund të kundërshtojë të drejtën dhe kompetencën profesionale të ndonjë dëshmitari apo eksperti të propozuar, duke kërkuar nga gjyqtari(ët) të gjykojë për çështjen në fjalë apo të vazhdojë me ndalimin e dëshmitarit apo ekspertit nga dhënia e dëshmisë, ose plotësisht, ose pjesërisht për çështjen e veçantë.*

*[...]*

3. *Pala që paraqet kundërshtimin duhet të deklarojë arsyet e saj për kundërshtimin e tillë. Secila palë tjetër ka mundësinë për ta mbështetur apo për ta kundërshtuar dhe për të ofruar arsyet për qëndrimin e tyre; megjithatë, me kusht që kundërshtimi paraqitet gjatë zhvillimit të dëgjimit verbal dhe që kjo mundësi t'i jepet vetëm palëve që janë të pranishme gjatë seancës dëgjimore”*.

59. Në lidhje me këtë, Gjykata konstaton se, në kohën kur ishte paraqitur kërkesëpadija e paditësit për përcaktimin e së drejtës pronësore, parashtruesi i kërkesës, në rastin konkret, ka pasur mundësi të paraqet kundërshtimet e tij, si dhe argumentet dhe provat me të cilat ai kishte kontestuar kërkesëpadinë e paditësit, edhe atë që nga momenti i procedurës së parë gjyqësore kur gjykatat kishin zgjidhur çështjen nëse kërkesa për vendosjen e masës së përkohshme ishte e bazuar. Po kështu, parashtruesi i kërkesës në procedurën e ankesës, me rastin e vendosjes për masë të përkohshme, madje edhe gjatë procedurës së dytë gjyqësore, kur gjykatat vendosën për thelbin e padisë, pati mundësinë, dhe ajo që bëri ai ishte të paraqiste të gjitha argumentet dhe provat ankimore para gjykatave të instancës më të lartë, të cilat gjykatat i kanë shqyrtuar në mënyrë të detajuar.
60. Në lidhje me pretendimin e parashtruesit se Kolegji i Apelit të DHPGJS-së gabimisht kanë vërtetuar gjendjen faktike në lidhje me pronësinë e pronës në fjalë, që është kthyer e drejta e pronësisë pa mbështetje në bazë ligjore, për kthimin e paluajtshmërisë pasi që në Kosovë ende nuk ekziston Ligji për kthimin e pronave, Gjykata vëren se Kolegji i Apelit të DHPGJS-së në Aktgjykimin AC-I-15-0212-A0001 arsyetoi: *“Nga provat e administruara nga*

*Kolegji i Specializuar dhe të cilat janë në shkresat e lëndës, konfirmohet e këto prona kontestuese, asnjëherë nga viti 1957 nuk kanë qenë në emër të NSH-së, por në emrin e paraardhësit të paditëses dhe në emër të paditëses, Me ankesë AKP nuk ka ofruar asnjë provë shtesë që do të mund ta ndryshonte gjendjen faktike të vërtetuar nga Kolegji i Specializuar me aktgjykimin e ankimuar. Ajo gjithë arsyen e kundërshtimit e ka fokusuar në mosmbajtjen e seancës dëgjimore, pa dhënë asnjë argument që do të mund të rrëzonte provat e ofruara nga paditësja. Edhe pa mbajtjen e seancës dëgjimore, AKP-së, i është dhënë mundësia që të ofroj dëshmi dhe argumente shtesë që do të ishin në favor të saj, sepse ishte paralajmëruar se nuk do të mbahet seancë gjyqësore e konform ligjit, gjegjësisht nenit 34 të Shtojcës së Ligjit të Dhomës së Posaçme. Të vetmen provë e që ishte edhe në dosje para Kolegjit të Specializuar, AKP ka përmend certifikatën e pronësisë e cila është në emër të NSH-së, por nuk dëshmoi se në çfarë baze kjo pronë kishte kaluar në emër të NSH-së, kur të gjitha provat dëshmojnë se kjo pronë gjithnjë ishte në emër të paditëses”.*

61. Për më tepër, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës, ndër të tjera, në ankesën pranë Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së në procesin e vendosjes lidhur me kërkesën për masë të përkohshme kishte ngritur çështjen *e legjitimitetit aktiv për parashtrimin e padisë nga paditësja, sepse nuk është dëshmuar se paditësja është trashëgimtare ligjore e paraardhësit të saj.*
62. Gjykata vëren se Kolegji i Apelit i DHPGJS-së, përveç përgjigjeve të tjera nga ankesa, i kishte dhënë parashtruesit të kërkesës gjithashtu përgjigje në lidhje me çështjen e legjitimitetit aktiv. Me këtë rast, Kolegji i Apelit i DHPGJS-së konkludoi: *“Pretendimi ankimor i AKP-së se nuk është dëshmuar se paditësja është trashëgimtare ligjor i paraardhësit të saj, është i pabazuar, sepse nga provat në shkresat e lëndës, duket qartë se paditësja, Z. H. ka qenë pronare e këtyre pronave që nga viti 1957, ndërsa edhe padia është parashtruar nga vetë ajo”.*
63. Rrjedhimisht, Gjykata pretendon se pretendimet e tjera të parashtruesit të kërkesës në lidhje me faktin se Kolegji i Apelit i DHPGJS-së nuk i ka shqyrtuar në mënyrë kronologjike dhe nuk i është përgjigjur të gjitha pretendimeve të tij i gjen të pabazuara, nga kjo rrjedh se Gjykata në vendimet e Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së dhe të Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së nuk kishte gjetur asgjë që do të çonte në konkludimin se gjykatat e rregullta kanë aplikuar dispozitat ligjore përkatëse në mënyrë të gabuar ose arbitrare, duke çuar në përfundimin se nuk ka as shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, në lidhje me pjesën e parë të pretendimeve të parashtruesit të kërkesës.

***ii) pretendimet e ngritura nga parashtruesi në nivelin e kushtetutshmërisë në lidhje me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së***

64. Sipas mendimit të Gjykatës, pretendimet e ngritura nga parashtruesi në nivelin e kushtetutshmërisë me qëllim të ndërtimit të shkeljeve të pretenduara të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, janë pretendime që ai i sjell në lidhje me faktin se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së dhe Kolegji i

Apelit të DHPGJS-së kanë nxjerrë aktgjykime me të cilat kanë zgjidhur çështjen e pronës në fjalë, megjithëse nuk ka pasur seancë publike.

65. Në lidhje me këtë, Gjykata rikujton se “e drejta për seancë publike” si një nga elementët e së drejtës për një gjykim të drejtë nënkupton të drejtën e një pale të jetë e pranishme në gjykatë. Më konkretisht, koncepti i një gjykimi të drejtë kërkon që të zhvillohet e ashtuquajtura procedurë shqyrtuese kur palët në procedurën kontestimore kanë të drejtë të dinë dhe të paraqesin komente lidhur me opinionet ose provat e paraqitura nga pala tjetër. Në procedurën penale, respektimi i këtij parimi nënkupton që të dyja palët, edhe prokurori edhe mbrojtja duhet të jenë në gjendje të kenë njohuri të plotë dhe japin mendime dhe komente lidhur parashtresat dhe provat e palës kundërshtare (shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Brandstetter kundër Austrisë*, kërkesa nr. 11170/84, 112876/87 13468/87 e 28 gushtit 1991, Aktgjykimin *Bricmont kundër Belgjikës*, kërkesa nr. 10857/84, e 7 korrikut 1989).
66. Kur bëhet fjalë për këtë element, kjo e drejtë do të thotë që parashtruesi i kërkesës duhet të marrë pjesë personalisht në seancë. Duhet të theksohet se praktika e GJEDNJ-së në bazë të nenit 6 paragrafi 1 të KEDNJ-së nuk bën ndonjë ndryshim domethënës midis rasteve kur parashtruesi nuk ishte personalisht i pranishëm, por përfaqësohej përmes avokatit të tij, dhe atyre rasteve në të cilat në gjykatat e brendshme procedura u zhvillua në bazë të provave me shkrim pa dëgjuar përfaqësuesit e palëve. Në kontekstin e të drejtës për një dëgjim publik, GJEDNJ vuri theksin në dallimin midis rasteve në të cilat parashtruesi ishte në gjendje të merr pjesë në seancë personalisht dhe në ato ku ai nuk kishte një mundësi të tillë. Megjithëse prania e një avokati në gjykatë mund të jetë e rëndësishme në kontekstin e shkeljes të disa të drejtave të tjera të garantuara me nenin 6 (siç janë të drejtat e garantuara në pikat (b) dhe (c) të paragrafit 3), në qendër të vëmendjes sipas nenit 6 paragrafi 1 duhet të jetë prania personale e parashtruesit të kërkesës në gjykatë (shih aktgjykimin e GJEDNJ-së *Göç kundër Turqisë*, kërkesa nr. 36590/97, e 11 korrikut 2002).
67. Gjykata gjithashtu dëshiron të theksojë se, si koncept i nenit 6 të Konventës, GJEDNJ, në praktikën e saj gjyqësore, ka konstatuar se është gjithashtu e mundur të heqësh dorë nga shumica e të drejtave sipas nenit 6 të KEDNJ-së, dhe rrjedhimisht edhe nga e drejta për një dëgjim publik. Në rastin *Poitrinol kundër Francës*, GJEDNJ konsideroi se një person mund të heqë dorë nga e drejta e tij për të marrë pjesë në seancë, qoftë në kontest penal apo civil. Megjithatë, kjo heqje dorë duhet të jetë e qartë dhe duhet të respektohen masat minimale mbrojtëse të përshtatshme për rëndësinë e atij akti (Shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Poitrinol kundër Francës*, kërkesa nr. 14032/88 e 23 nëntorit 1993).
68. Në këtë kontekst, Gjykata dëshiron të shtojë se e drejta për të marrë pjesë në një shqyrtim nuk nënkupton edhe detyrimin e autoriteteve për të sjellë palët në gjykim nëse ato vetë nuk bëjnë përpjekje të mjaftueshme për të marrë pjesë në procedurë (shih *mutatis mutandis* Aktgjykimin e GJEDNJ-së në *Nunes Dias kundër Portugalisë*, kërkesa nr. 55391/13, 57728/13 dhe 74041/13 të 6 nëntorit 2018). Autoritetet janë të obliguara t'i njoftojnë ato për seancat e ardhshme; megjithatë, neni 6 nuk u jep palëve në kontest të drejtën automatike që gjykata

në mënyrë të veçantë t'i detyrojë të marrin pjesë në procedurë. (shih *Nikolay Bogonos kundër Rusisë*, kërkesa nr. 68798/01, e 5 shkurtit 2004).

69. Duke marrë parasysh pretendimin konkret të parashtruesit të kërkesës për mosmbajtjen e seancës publike sipas parimeve të lartpërmendura të GJEDNJ-së, Gjykata vëren se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së, në procedurën para mbajtjes së seancës shqyrtuese sipas kërkesëpadisë për përcaktimin e të drejtave pronësore, nxori urdhrin C-II-14-0140-C0001, në të cilin njoftoi palët në procedurë se ai vetë nuk do të vazhdojë të mbledhë prova në rastin konkret. Për më tepër, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së ftoi palët të paraqesin parashtrësia, argumente ose kërkesa shtesë në këtë fazë të procedurës brenda 7 (shtatë) ditëve nga dita e marrjes së njoftimit.
70. Gjykata vëren se një qëndrim të tillë Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së e mori për arsye se palët në procedurë (padiësi dhe parashtruesi i kërkesës) i kishin ofruar atij prova dhe argumente para fillimit të procedurës së parë gjyqësore, përkatësisht para se ai kishte vendosur lidhur me kërkesën për vendosjen e masës së përkohshme, të cilat, si të tilla, ishin të mjaftueshme për të vendosur edhe për çështjen e padiësë për përcaktimin e të drejtave pronësore.
71. Më konkretisht, në padinë e tij për përcaktimin e të drejtave pronësore, padiësi solli prova me të cilat mbështeti pretendimet e tij se atij si pronar i pronës në fjalë, i takojnë gjithashtu të drejtat pronësore mbi pronën në fjalë.
72. Gjithashtu, parashtruesi i kërkesës në cilësi të palës së paditur parashtrroi përgjigje në padi, me të cilën u përpoq të kontestojë kërkesëpadinë e padiësit, duke përmendur ndër të tjera çështjen e legjitimitetit të të paditurës si dhe çështjen e pronësisë së pronës në fjalë.
73. Gjykata vëren se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së, duke pasur parasysh se brenda afatit të caktuar palët nuk paraqitën argumente plotësuese, prova ose kërkesë për mbajtjen e një seance dëgjimore, lëshoi një urdher të ri C-II-14-0140-C0001, duke njoftuar palët që *“pasi përcakton që në procedurën, nuk ka çështje në kontest për t’u sqaruar më tej për sa i përket fakteve materiale të nevojshme për të vendosur në lëndën ose çështjen në fjalë, Paneli i Specializuar II vendos të çlirojë procedurën nga mbledhja e provave të mëtejshme”*.
74. Gjykata vëren se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së, ka marrë një qëndrim të tillë në bazë të neneve 34.3 dhe 5 të Shtojcës së Ligjit nr. 04/L-033 për DHPGJS, që parashohin:



Neni 34 Raporti paraprak i gjyqtarit të vetëm

[...]

3. Në bazë të raportit paraprak, Kolegji i Specializuar mund të vendosë që të heqë dorë nga mbledhja e provave nëse vlerëson që nuk ka ndonjë kontest të mirëfilltë mes fakteve materiale e që janë të domosdoshme për të vendosur mbi atë lëndë apo çështje në fjalë.

[...]

5. Nëse vendimi për të hequr dorë nga mbledhja e provave është marrë në pajtim me paragrafin 3 të këtij neni, atëherë dispozitat e nenit 11 të kësaj shtojce nuk do të zbatohen për lëndën apo rastin që i nënshtrohen një urdhri të tillë”.

75. Sipas mendimit të kësaj gjykate, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së duke njoftuar palët në procedurë që, brenda afatit të përcaktuar se ato mund të dorëzojnë prova të reja ose të paraqesin argumente të reja, si dhe pasojat e mundshme ligjore që mund të paraqiten nëse nuk e bëjnë këtë, ka përmbushur detyrimet ligjore ndaj palëve në procedurë.
76. Pikërisht parashtruesi i kërkesës si palë që pretendon dhe pohon se ka të drejtën pronësore mbi pronën në fjalë, duhet të ndërmarrë të gjitha veprimet ligjore të parapara me ligj, të cilat do t'i mundësonin që ato të arsyetohen dhe argumentohet në detaje në gjykatë, në të vërtetë parashtruesi i kërkesës duhet që para Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së të merr pjesë aktive në vetë procedurë.
77. Gjykata dëshiron të theksojë se pjesëmarrja aktive e palëve në procedurë është një tjetër element i së drejtës për një dëgjim publik, që nënkupton se një person kundër të cilit është parashtruar padi në një kontest civil duhet, jo vetëm të jetë i pranishëm në gjykatë, por përveç kësaj ky person duhet të jetë në gjendje të marrë pjesë në mënyrë aktive në procedurë pa kufizime.
78. Në këtë kontekst, Gjykata vëren se pikërisht parashtruesi i kërkesës ka vepruar në kundërshtim me këtë parim duke mos u përgjigjur brenda afatit të përcaktuar ndaj urdhrit të autoriteteve kompetente dhe të ndërmarrë veprimet e nevojshme nga të cilat ndoshta do të varej edhe rrjedha dhe vetë rezultati i procedurës gjyqësore. Mungesa e veprimit të tij në procedurë nuk është paraqitur si rezultat i disa kufizimeve ose ndalimeve nga Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së. Në fakt, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së, sipas shkresave të lëndës, bëri përpjekje të mjaftueshme dhe i mundësoi parashtruesit të marrë pjesë aktive në procedurë. Megjithatë, parimi për të marrë pjesë në një shqyrtim publik gjithashtu nuk nënkupton një detyrim të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së për të sjellë fizikisht palët në gjykim nëse ato vetë nuk bëjnë përpjekje të mjaftueshme për të marrë pjesë në procedurë (shih vendimin e GJEDNJ-së në rastin *Nunes Dias kundër Portugalisë*).
79. Në dritën e sa më sipër, Gjykata nuk mund të mos paraqesë edhe vërejtjet e saj, dhe ajo është se parashtruesi i kërkesës në supozimin se brenda afatit të caktuar ka paraqitur prova të reja, argumente ose kërkesë në Kolegjin e Specializuar të DHPGJS-së për të mbajtur një dëgjim publik, që do ta mbështeste me argumente dhe prova të vlefshme, mund të rezultojë, që Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së e sheh të nevojshme, në bazë të tyre, të thërrasë një

seancë publike, ku e paditura dhe paditësi do të kishin mundësinë që para gjykatës të paraqesin dhe shkëmbejnë edhe gojarisht argumente.

80. Me një veprim të tillë joaktiv, parashtruesi gjithashtu edhe në aspektin formal “*vullnetarisht ka hequr dorë nga e drejta*” për një seancë dëgjimore publike si një segment i së drejtës për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm.
81. Duke pasur parasysh praktikën e sipërpërmendur të GJEDNJ-së, Gjykata konsideron se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së respektoi “*masat mbrojtëse minimale*” të kërkuara me praktikën gjyqësore e GJEDNJ-së (shih rastin e sipërpërmendur *Poitrinol kundër Francës*). Përveç kësaj, Gjykata dëshiron të theksojë në veçanti se nuk është obligim i gjykatave të rregullta të bëjnë “*përprjekje të veçantë*” për të detyruar një palë të marrë një pjesë aktive në procedurë ose t'i sjellë ata të jenë të pranishëm gjatë gjykimit, një vendim i tillë i lihet vetë palës që ta marrë (shih rastin e lartpërmendur *Nikolay Bogonos kundër Rusisë*).
82. Gjykata më tej vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se *Kolegji i ankesave i DHPGJS-së në procedurën e ankesës ka vendosur në shkelje të nenit 7, paragrafi 1 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, me të cilin përcaktohet se gjykatat gjykojnë vlerat e shoqërisë duke i respektuar parimin e barazisë, pa cenuar të drejtat dhe liritë e njeriut dhe sundimin e ligjit*, pa dhënë ndonjë shpjegim dhe provë konkrete për të justifikuar pretendimet e tij.
83. Për më tepër, Gjykata konstaton se Kolegji i Apelit të DHPGJS-së, në arsyetimin e aktgjykimit, ka dhënë shpjegime të hollësishme lidhur me të gjitha pretendimet ankimore të ngritura nga parashtruesi i kërkesës në Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së. Nga kjo rrjedh se edhe këto pretendime të parashtruesit të kërkesës janë gjithashtu të pabazuara.
84. Gjykata në bazë të analizës, si të pretendimeve të parashtruesit të kërkesës në lidhje me çështjen e ligjshmërisë, po ashtu dhe pretendimeve që kanë të bëjnë me çështjen e kushtetutshmërisë, nuk ka gjetur se procedurat në Kolegjin e Specializuar të DHPGJS-së dhe Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së, ishin në ndonjë mënyrë të padrejta apo arbitrare për ta bindur Gjykatën Kushtetuese që parashtruesit të kërkesës i ishte mohuar ndonjë garanci procedurale, e cila do të cenonte të drejtën për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, dhe rrjedhimisht, Gjykata konstaton se nuk ka as shkelje të neneve të tjera të Kushtetutës dhe KEDNJ-së të cilat parashtruesi i kishte theksuar në kërkesë.
85. Gjykata thekson se është obligim i parashtruesit të kërkesës që t'i mbështesë pretendimet e tij dhe të paraqesë prova *prima facie* për shkelje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ-së. (shih, rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. KI19/14 dhe KI21/14, parashtruesit e kërkesës: *Tafil Qorri dhe Mehdi Syla*, të 5 dhjetorit 2013).
86. Prandaj, kërkesa e parashtruesit është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

## Kërkesa për masë të përkohshme

87. Gjykata rikujton që parashtruesi gjithashtu kërkoi nga Gjykata që të vendosë masë të përkohshme, “*në mënyrë që të parandalojë tjetërsimin, shpërndarjen ose ngarkimin ligjor të pronës në fjalë*”.
88. Megjithatë, Gjykata sapo konkludoi që kërkesa e parashtruesit duhet të deklarohet e papranueshme në baza kushtetuese.
89. Prandaj, në pajtim me nenin 27.1 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin 57 (4) (a) të Rregullores së punës, kërkesa për masë të përkohshme duhet të refuzohet, pasi e njëjta nuk mund të jetë objekt i shqyrtimit pasi kërkesa u shpall e papranueshme.

## PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, nenet 20 dhe 27.1 të Ligjit dhe të rregullave 39 (2) dhe 57 (1) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 26 shkurt 2020, njëzëri

## VENDOS

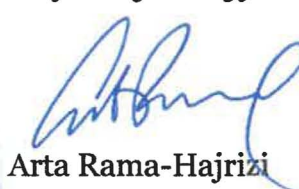
- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kërkesën për masë të përkohshme;
- III. T’UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- IV. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

**Gjyqtarja raportuese**

  
Remzije Istrefi-Peci



**Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese**

  
Arta Rama-Hajrizi